

Гора

Гората се издига над града,
ухае днес на люляк и липа.
Гората е омайна и красива,
огласят я ята на птици.
По кадифените поля зелени
се гонят пъстроцветни пеперуди,
а тя, гората моя, е заседнала в сърцето
като невеста млада, палава, игрива.
Обичам лете да я гледам
в зелената ѝ рокля на цветя,
като невеста в бяло зиме
и есен-златна с позлатени дървеса.
Обичам по пътеките ѝ китни
да крача край реката
И знам, че няма на света
от нея друга по-красива
и богата...

**Виктория Неद्याлкова, 8 кл. СУ "М. Райкович", град Дряново
Участие в конкурс на Изпълнителната агенция по горите, 2020 г.**